

DÜNYANIN ATILMIŞI

Sevgisi olsa da ana sayılmır,
Doğduğu övladı atan analar.
Əsil anaya yox, sözüm sizədir,
Ay lənət içində batın, analar.

Ay uşaq dünyaya gətirən, ana
Söylə, bunun ilə işin bitdimi?
Anladığ, başının üstü dumanlı,
Dumanlı çöllərdə balan itdimi?

Ana sayılırmı övladı danmaq?
Bu sənə sualdır, tələb deyil ki.
Ərin pis olması, kasıb dolanmaq,
Balanı atmağa səbəb deyil ki.

Həyatın dadına acı qatanlar,
Həyatın ən ucuz satılmışıdır.
Deyərdim balanı doğub, atanlar,
Özləri dünyanın atılmışıdır.

YUXU GÖRDÜM

Yuxu gördüm bu gecə mən,
Dağlayırdı dağlar məni.
Çırpınırdı darda vətən,
Çağırırdı ağlar məni.

Şuşam bikef dayanmışdı,
Laçınım yaş ələyirdi.
Xankəndim qan boyanmışdı,
Xocalım qəm beləyirdi.

Birdən nərə çekdi Qır at,
Peyda oldu Ağ atlılar.
Birgəliyin yazısına,
Birləşərək qol atdılar.

Dığaları qova-qova,
Azad etdilər vətəni.
Sevincə qurdular yuva,
Sara verdilər matəmi.

Əzizlərim, qalxın barı,
Bir arzunu min edəyin.
Kaş ki, belə yuxuları,
Aşkarlıqda çin edəyin.

ARZUM BUDUR

Gözlerimə, gözü çıxmış dərd dolur,
Gözlərində yaş görəndə anamın.
Baharım da boran tapır, sərt olur,
Baxışında qış görəndə anamın.

Tanrım, qoyma iflic tutsun ağıllar,
Qıyma nəğməm ağılara bənzəsin.
İstəyərdim hər deyilən nağıllar,
Nənəm deyən nağıllara bənzəsin.

Niyə axı ehtiyaclar can alsın,
Arzum budur tərs tərsliyin öyməsin.
Xoş müjdələr qapımıza yan alsın,
“Borcumu ver” deyən əmi döyməsin.

QƏDRİNİ BİLMİRİK

Darıxmaq deyirik hər həyəcana,
Yüynin açıyıq çox ahımızın.
Az qalır günahdan ürək dayana,
Adını bilmirik günahımızın.

Suçlu ola-ola özümüz bizim,
Şeytana deyirik, amma lənəti.
İstisin alırıq ocağın, közün,
Qoruya bilmirik bu əmanəti.

Tanrının payına - bu nədir - deyə.
Dünyaya töküruk qəzəbimizi.
Dünya umduğunu vermədi deyə,
Gör nəylə ölçürük qəzəbimizi.

Qədrini bilmirik sökülən danın,
Qorxmada dərinə deyirik dayaz.
Tanrı iç üzünü görse insanın,
Bəlkə insan adlı canlı yaratmaz.

YIXILIR

Ürək həsrət qaldığı,
Od baxışdan yıxılır...
İlmə əl-əl saldığı,
Xoş naxışdan yıxılır.

Yarasına basıb köz,
Duymur bircə kəlmə söz,

Eləcə ağlayır göz,
Yol yağışdan yıxılır.

Qalxıb yenə atına,
Dönüb yel qanadına,
Sığmır sinə altına,
Qəlb ağuşdan yıxılır.

YORULMUŞAM

Həsrətə “qonaq” olmaqdan,
Çox çəkmişəm, çox dolmuşam.
Dərdli-dərdli dolanmaqdan
Yorulmuşam, yorulmuşam.

Ürəyimə sığmadım,
Özüm özümə ağıladım .
Öz dünyamda olmadım,
Öz yolumu bağladım.
Gilə-gilə səpələndim.
Bu həsrətin gecəsinə
- gündüzünə.
Yazıq ömrüm heç bilmədi,
Bu həyatın gecəsi nə
- gündüzü nə...

HƏSRƏT EDƏRDİM

Namərd söyləməyə dilim gəlməyir,
Ələdin başıma qar, söz demədim.
Şahin yuvasında qarğa neyləyir?
Lütf etdim, lütfümü sən yoz demədim.

Üzüldüm, dərd çəkdim, yaxın durmadın,
Gizlində dayanıb güldün halıma.
Zülmündən üzüldüm, üzə vurmamı,
Əzib zəhər qatdın, zəhər balıma.

Fədakar mən oldum, qazanansa sən,
Layla da öyrənib çaldın dərdimə.
Ürək yazan oldu, pozanımsa sən,
Barı taleyimə qara şər demə.

Əlimdə olsaydı ixtiyarım bil,
Səninlə nə peyman, nə əhd edərdim.
Tək vüsəl dəminə, vüsala deyil,
Səni həsrətə də, həsrət edərdim.

■ GÜLŞƏN MUSTAFA